

Vánaligar umstøðu

– Hotel Tórshavn er ikki egnað til frísk fólk. Hvussu kann tað so brúkast til tey sjúku. Eg haldi, at viðurskiftini eru so vánalig, at eg sjálvt ikki hevði bjóðað mínum egna hundi at búð her, sigur Kaj Jacobsen, sum hevur búð drúgt tíðarskeið á føroyska sjúklingahotellinum í Keypmannahavn.

Sjúkuviðgerð

Kári Mikkelsen
karim@sosialurin.fo

Krabbamein kemur oftani sníkandi, og soleiðis var eisini hjá nú 33 ára gamla Kaj Jacobsen av Toftum. Byrjanin til sjúkuna vísti seg á sumri 2005, tá hann fekk ilt í økslina, og lækurin sendi hann til fysioterapeut.

Viðgerðin hjálpti eitt sindur, men tá okkurt um ein mánaði var farin, kom pínar aftur. Hesaferð verri enn nakrantíð. Ungi toftamaðurin kom aftur í viðgerð hjá fysioterapeuti, men nú var ongín linnin at fáa. Kaj varð sendur í røntgina, har myndirnar beinanvegin vístu, at okkurt álvarsligt var áfatt. Ein stórusvartur plettur í bringuni skuggaði fyr lungunum.

Kaj fekk tikið ymsar royndir á Landssjúkrahúsinum, ið vóru sendar niður. Svarið niðanifrá var alt annað enn gott. Kaj var raktur av krabbameini og fekk boð um

at koma niður á Ríkissjúkrahúsið beinanvegin, har hann varð innlagdur 14. oktober. Her vístu kanningarnar, at hann í vinstru síðu innanfyri rivjabeinini hevði fingið ein krabbameinssvull, sum var 11 x 5 sentimetrar til støddar.

Í fyrsta lagi skuldu nógvar royndir takast fyri at finna útav, hvar krabbameinssvøksturin upprunaliga stavaði frá, áðrenn Kaj kundi setast í viðgerð. Tá hetta var staðfest, varð hann settur í heili fyra sløg av kemoviðgerð.

Hann slapp heim nakrar dagar til jóla, og skuldi síðani niðuraftur til framhaldandi viðgerð. Í juni varð hann lagdur undir skurð, har lækarnir beindu burtur stóran svullin.

– Tá eg spurdi, hvussu stóruskrabbavullurin var, svaraði skurðlæknin, at hann vígaði tvey og eitt hálvt kilo, sigur Kaj Jacobsen.

Skurðviðgerðin var tíverri ikki eydnast nóg væl, tí longu í november mátti hann aftur á skurðbonkin á Ríkissjúkrahúsinum.

– Støðan var so vánalig tá, at eg stórtstæð ikki minnst flógtúrinn niður. Nýggjur svullur var vaksin

út, ið trýsti inn á bæði lungu og hjartað, og hetta elvdi til stóra pínu. Tá eg kom niður, tappaðu lækarnir tveir litrar av vætu fyrstu 48 tímarnar. Kortini kom eg rættiliga skjótt fyri meg aftur, men lækarnir óttaðust kortini fyri, at krabbinn hevði breitt seg til lunguni og vórðu møguliga noyddir at taka annað lunga. Tíbetur var ikki so illa statt, sigur Kaj Jacobsen.

Starvsfólkini ongan feil

Livimátin hjá unga toftamanninum hevur sjálvandi verið upp og niður ta tíðina, hann hevur verið sjúkur. Tað hava verið løtur, har hann hevur verið um at givið upp, men positiva lyndið hann er útgjærdur við frá náttúrunnar hond, er altíð komið honum til góðar.

– Eg hevði kvalma og spýði nógv aftan á skurðviðgerðirnar, og matarlysturinn hevur verið vánaligur næstan alla tíðina. Hetta ger, at eg havi torført við at taka vektina upp á aftur, og av at eg altíð havi verið rættiliga klænur, er tað sjálvandi ein trupulleiki, sigur Kaj Jacobsen.

Triðja skurðviðgerðin varð gjørd longu tvær vikur aftan á ta næstu; hesuferð í høgri síðu. Krabbatølini høvdu verið góð ta fyrstu tíðina, men fóru síðani upp aftur, og tí varð aftur neyðugt at skera. Lækarnir staðfestu aftan á aðru skurðviðgerðina, at teir ikki kundu skera alt burtur, tí vandi var fyri at skaða tær nervarnar, ið liggja tætt við.

Hesa longu viðgerðartíðina hava mannann, pápin og systkini skiftst um at verið niðri hjá honum, og øll hava tey búð á Hotel Tórshavn.

Sjálvt um hann hevur alt tað besta at bera starvsfólkunum, so letur Kaj illa at umstøðunum á føroyska sjúklingahotellinum í Keypmannahavn.

– Hetta er ikki egnað til frísk fólk, og hvussu kann tað so brúkast til tey sjúku. Eg haldi, at viðurskiftini eru so vánalig, at eg sjálvt ikki hevði bjóðað mínum egna hundi at búð her, sigur Kaj Jacobsen.

Trupulleikarnir eru líka stórir næstan alt árið runt, tí um summarið er ov heitt og um veturin ov kalt.

– Tað gýsur allastaði, og um veturin fæst ikki hiti inn á baðirúmin. Hotellið liggur á fjórðu og fimtu hædd í bygninginum og hevur trýggjar lyftir, men ein ella tvær eru næstan altíð í ólagi. Einaferð stóð mamma mín fóst í einari av lyftunum, sigur Kaj Jacobsen.

»Umstøðurnar á føroyska sjúklingahotellinum í Keypmannahavn eru so vánaligar, at eg ikki hevði bjóðað hundi mínum at búð her.«

33 ára gamli Kaj Jacobsen, ið er raktur av krabbameini

